

308

OKÓLNİK MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 27 lutego 1952 r.

w sprawie wydawania przez Polski Związek Motorowy ocen i opinii technicznych w zakresie gospodarki samochodowej i wypadków drogowych.

§ 1. 1. Do zakresu działania stowarzyszenia pod nazwą „Polski Związek Motorowy”, zgodnie z jego statutem, należy wydawanie ocen i opinii technicznych w zakresie gospodarki samochodowej i wypadków drogowych, zwanych dalej w skróceniu „ocenami”.

2. W celu wykonania zadania określonego w ust. 1 Polski Związek Motorowy zorganizuje w każdym swoim zarządzie okręgu zespół rzeczoznawców, w skład którego wejdą osoby, wykazujące się gruntowną znajomością zasad budowy i użytkowania pojazdów samochodowych oraz przepisów o ruchu na drogach publicznych.

§ 2. 1. Oceny będą obejmować w szczególności:

- 1) określanie stanu technicznego pojazdu samochodowego lub stanu technicznego jego poszczególnych zespołów lub części i wyposażenia;
- 2) określanie stopnia zużycia pojazdu samochodowego lub stopnia zużycia jego poszczególnych zespołów;
- 3) określanie wartości (wycena) pojazdu samochodowego lub wartości poszczególnych zespołów, części i wyposażenia, jeżeli przedmioty te należą do osób fizycznych lub przedsiębiorstw nieuspołeczniionych;
- 4) określanie stanu technicznego lub stopnia zużycia narzędzi, przyrządów, obrabiarek lub urządzeń, służących do obsługi pojazdów samochodowych;
- 5) określanie pomiarowe zużycia paliwa i olejów przez pojazdy samochodowe;

6) określanie wartości uszkodzeń wypadkowych oraz określanie przyczyn uszkodzeń wypadkowych i przedwczesnego zużycia pojazdów samochodowych, ich zespołów i części;

7) określanie sytuacji wypadkowych zderzeń i analizę wypadkową.

2. Oceny w zakresie wskazanym w ust. 1 będą dokonywane na podstawie obowiązujących norm, przepisów i instrukcji w zakresie gospodarki samochodowej oraz na podstawie obowiązujących przepisów o ruchu drogowym.

§ 3. Polski Związek Motorowy wydaje oceny (§ 2) na piśmie na zlecenie urzędów i podmiotów gospodarki uspołecznionej lub innych zainteresowanych osób, skierowane do zarządu okręgu Polskiego Związku Motorowego.

§ 4. Przy rozstrzyganiu spraw z zakresu gospodarki samochodowej i ruchu drogowego urzędy państwowe i podmioty gospodarki uspołecznionej zwracają się w razie potrzeby do Polskiego Związku Motorowego o wydanie ocen, o których mowa w § 3.

§ 5. Polski Związek Motorowy pobiera za dokonane oceny należność według stawek, zatwierdzonych przez Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. J. Burgin

309

PISMO OKÓLNE Nr 52 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1952 r.

w sprawie zwolnień do lekarzy w godzinach pracy.

W uzupełnieniu poprzednich pism okólnych w sprawie wykonania ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy proszę wszystkich ministrów i kierowników urzędów centralnych o polecenie podległym urzędom, instytucjom i dyrekcjom przedsiębiorstw kierowania się następującymi wytycznymi, ustalonymi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia:

1. Przy udzielaniu pracownikom zwolnień na część dnia pracy na podstawie przepisu § 3a uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w sprawie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-51, poz. 584, Nr A-62, poz. 719, Nr A-86, poz. 1060 oraz z 1951 r. Nr A-27, poz. 334) w celu udania się do lekarza należy stosować druk „Zwolnienie do lekarza” według załączonego wzoru Nr 1.

2. Druk wypełnia się i wydaje pracownikowi w jednym egzemplarzu. Jedną stroną druku wypełnia zakład pracy (urząd, instytucja, dyrekcja przedsiębiorstwa),

drugą zaś stroną wypełnia zakład leczniczy. Zakład pracy prowadzi bieżącą numerację wydanych zwolnień w ciągu roku kalendarzowego.

3. W przypadku gdy po zgłoszeniu się pracownika w jednym zakładzie leczniczym zajdzie potrzeba udania się bezpośrednio potem do innego zakładu leczniczego (np. po zbadaniu przez lekarza domowego — do lekarza specjalisty, na prześwietlenie itp.), każdy następny zakład leczniczy lub specjalista poświadczą zgłoszenie się pracownika i udzielenie mu porady bądź wykonanie zabiegu w odpowiedniej kolejnej rubryce druku „Zwolnienie do lekarza”.

4. W razie nagłej potrzeby udania się do lekarza przed rozpoczęciem pracy w takim czasie, że spowoduje to spóźnienie się pracownika do pracy, „Zwolnienie do lekarza” wyda pracownikowi na jego prośbę zakład leczniczy, wypełniając je po drugiej stronie.

5. Zakład leczniczy nie wydaje „Zwolnienia do lekarza” w przypadku wymienionym w ust. 4, jeżeli